

เดือนการระบาดศัตรูพืชและการรักษาพืช จังหวัดชุมพร

ไม้ผล

ช่วงเดือน สิงหาคม ๒๕๖๐

ทุเรียน

ศัตรูพืช : หอยทาก

การนำไปใช้ : การเขตกรรม/สารเคมี

มังคุด

ศัตรูพืช : หนอนแก้วยางไหล

การดูแลรักษา: การเขตกรรม

เป็ยงคูน

กาแฟ

ศัตรูพืช : แมงจิบูน

การดูแลรักษา : วิธีกล/สารเคมี

ปาล์ม

ศัตรูพืช : โรคลำต้นเน่า

การดูแลรักษา : ไตรโคโรเตอร์มา/สารเคมี

พืชผัก

พริก

ศัตรูพืช : แอนแทรกโนส

การดูแลรักษา:ไตรโคโรเตอร์มา/สารเคมี

เฝ้าระวังพิเศษ

ช่วงนี้เฝ้าระวัง
แมลงวันผลไม้
ด้วงแรด หนอนหัวดำ
โนมะพร้าว/ปาล์มน้ำมัน
เชื้อแอนแทรกโนส

พบปัญหาศัตรูพืชปรึกษา
กลุ่มอารักขาพืช
สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร
๐๗๗๕๙๖๖๕๖-๑๗

ประสงค์ บุญเจริญ
สุเทพ ตามพะปิ่นณะ
เพียงฤดี สุขแก้ว
พจณีย์ รียาพันธ์
น้ำฝน ลือขจร

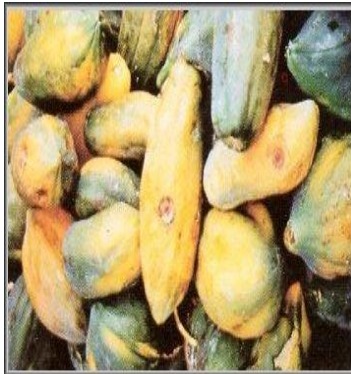

กลุ่มอารักขาพืช

W ๑๑๐/๒๕๖๐ สำนักงานเกษตรจังหวัด

โรคแอนแทรคโนส

สาเหตุของโรค เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* (*Glomerella cingulata*) มะละกอ

Colletotrichum

casici พริก *Colletotrichum*

zibethinum

Sacc ทุเรียน

อาการมะละกอมะละกอ มะละกอที่ผลอ่อนจะเกิดจุดและเน่าเสียหาย ส่วนที่ผลแก่จะเกิดจุดแผลสีน้ำตาลลูกกลมเป็นวงกลม เมื่อผลใกล้สุกมีความหวานมากขึ้น และเนื้อเริ่มนิ่มอาการของโรคจะยิ่งลุกลามรวดเร็วและเป็นรุนแรง ลักษณะอาการที่เห็นได้ชัดคือแผลกลมนุ่ม และเป็นวงซ้อนๆกัน เป็นได้ทั้งบนต้นและในระหว่างบ่มตลอดจนในช่วงวางขายในตลาด

อาการพริก ผลพริกจะมีแผลเป็นรูปไข่หรือวงกลมสีน้ำตาลแผลจะขยายกว้างออกไปไม่จำกัดขนาดและทำให้ผลเน่าหมด ทั้งผลและเนื้อเยื่อของผลบวมลีกลงไปมีเส้นใยราสีดำเป็นขนสั้นๆ ขึ้นเป็นกระจุก และเรียงเป็นวงกลมซ้อนกันหลายชั้นในสภาพอากาศชื้นจะมีสปอร์ของเชื้อราเป็นสีชมพูอ่อนหรือสีครีมอ่อนๆ ทำให้ผลพริกเน่าและติดต่อกันอย่างรวดเร็ว หากเกิดกับผลอ่อนเซลล์บริเวณแผลที่ถูกทำลายจะหยุดชะงักการเจริญ ส่วนรอบๆแผลที่ไม่ถูกทำลายจะเจริญไปเรื่อยๆ ทำให้เกิดอาการโค้งงอบิดเบี้ยวโดยมีเซลล์ที่ตายอยู่ด้านใน ลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง

อาการทุเรียน โรคนี้เกิดจากเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* อาการของโรคมองดูคล้ายโรคใบติดคือ ใบจะไหม้เป็นสีน้ำตาล มักเกิดตามบริเวณขอบใบ บริเวณเนื้อใบที่ไหม้เป็นสีน้ำตาลอ่อน ขอบแผลเป็นสีน้ำตาลเข้มล้อมรอบแผล เนื้อใบที่ถูกทำลายมองดูโปร่งใส ใบที่ไหม้ยังคงติดอยู่กับกิ่งไม่ร่วงหล่นง่าย โรคมักกระจายไปทั่วทั้งต้น ไม่เหมือนโรคใบติดที่มักเกิดเป็นหย่อมๆ โรคนี้พบได้ทั้งในช่วงฤดูฝนและฤดูแล้ง แต่มองเห็นอาการได้ชัดเจนในช่วงฤดูแล้งซึ่งทุเรียนกำลังออกดอกติดผล

การแพร่ระบาด โรคนี้ระบาดมากในฤดูฝน หรือในสภาพความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่า ๘๕% และอุณหภูมิ ระหว่าง ๒๗ องศาเซลเซียส ๓๒ องศาเซลเซียส

การป้องกันและกำจัด

๑. สารชีวภัณฑ์ ไตรโคเดอมา ฮาเซียนัม (*Trichoderma harzianum*, Th) สายพันธุ์ CB-Pin๐๑ สามารถเจริญครอบคลุมและยับยั้งการเจริญของเชื้อเชื้อรา *Colletotrichum* นอกจากนี้เชื้อ *Bs* สายพันธุ์ CH๖ สามารถลดการเกิดโรคบนผลพริกที่ปลูก

๒. ตัดแต่งกิ่งเป็นโรคและกิ่งอ่อน ซึ่งเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค แล้วทำลายเสีย ก็เป็นการลดปริมาณเชื้อโรคได้อีกวิธีหนึ่ง

๓. โรคระบาดในแปลงปลูกขั้นรุนแรงก็พ่นด้วยสารเคมี เช่น เบโนมิล ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร แมนโคเซบ แคปแทน ๔๘ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร คาร์เบนดาซิม ไออาเบน ดาโซล

๔. ถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เองต้องเลือกเก็บเมล็ดจากต้นที่ไม่เป็นโรคหรือคลุกเมล็ดพันธุ์ที่ซื้อมาด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น แมนโคเซบก่อนหว่าน หรืออีกประการหนึ่งโรคนี้เป็นโรคที่สามารถติดมากับเมล็ดพันธุ์ ดังนั้นควรแช่เมล็ดในน้ำอุ่น ๕๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๒๐ นาที

กลุ่มอาชีพพืช

W๑๑๑/๒๕๖๐ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

โรคลำต้นเน่า (Basal stem rot) ในต้นปาล์ม

สาเหตุ : เชื้อเห็ด *Ganoderma* sp.

ลักษณะอาการ เชื้อราจะเข้าทำลายที่รากเข้าสู่โคนต้น อาการภายนอกที่พบคือใบมีสีซีดจางกว่าปกติ ทางแกล่างจะหักพับทั้งตัวห้อยลงรอบ ๆ ลำต้น เมื่ออาการปรากฏให้เห็นที่ใบ แสดงว่าเนื้อเยื่อบริเวณโคนต้นถูกเชื้อทำลายอย่างน้อย ๕๐ % จำนวนใบยอดที่ยังไม่คลี่จะมากผิดปกติ เกิดการตายของทางใบที่แก่ที่สุด ซึ่งจะเร็วหรือช้าขึ้นกับฤดูกาล ต้นจะตายภายใน ๖ - ๑๒ เดือน โดยต้นจะหัก หรือล้มลง โรคนี้ทำให้เกิดการเน่าแห้งของเนื้อเยื่อที่ฐานของต้น เมื่อตัดต้นเป็นโรคตามขวางจะเห็นเนื้อเยื่อบริเวณที่เน่าเป็นสีน้ำตาลอ่อน มีแถบสีน้ำตาลเข้มรูปร่างไม่แน่นอนเกิดสลับกันอยู่ และที่ขอบแผลมีบริเวณสีเหลืองใสกั้นระหว่างส่วนที่เป็นโรคและส่วนที่ผิดปกติ รากมีลักษณะกรอบ เนื้อเยื่อภายในแห้งเป็นผง ลักษณะที่สำคัญที่ใช้จำแนกโรคนี้ คือลักษณะของดอกเห็ด ซึ่งเชื้อเห็ดนี้สร้างขึ้นที่บริเวณฐานของลำต้น หรือรากบริเวณใกล้ลำต้น ดอกเห็ดที่พบครั้งแรกมีสีขาวขนาดเล็ก ต่อมาจะขยายโตขึ้นมีสีน้ำตาลแดงมีสีขาวผิวด้านบนเรียบเป็นมันคล้ายทาด้วยแลคเกอร์ ผิวด้านล่างมีสีขาวขุ่นเต็มไปด้วยรูเล็ก ๆ ซึ่งเป็นที่สร้างสปอร์สีน้ำตาลเป็นผงเล็ก ๆ กระจายไปทั่วบริเวณใกล้เคียง พบมากกับต้นปาล์มน้ำมันที่มีอายุมากกว่า ๓๐ ปี ปัจจุบันพบว่าโรคนี้เริ่มระบาดมากกับต้นปาล์มอายุ ๑๐ - ๑๕ ปี

การแพร่ระบาด แพร่กระจายโดยสปอร์ที่ปลิวไปในอากาศ หรือ รากที่ไปสัมผัสกับดินที่มีเชื้อ

การป้องกันกำจัด

๑. การปลูกใหม่ ควรทำแปลงให้สะอาด เพื่อป้องกันเชื้อเห็ดที่อาจอยู่กับซากพืชและตอไม้ที่เผาทิ้งไม่หมด

๒. ดินควรระบายน้ำดี

๓. ขุดดินให้เป็นร่อง หรือคูรอบบริเวณต้นปาล์มที่เป็นโรคเพื่อป้องกันการสัมผัสของราก

โรยทับด้วยสารป้องกันกำจัดโรค

๔. ตรวจสอบต้นที่เป็นโรค โดยใช้ไม้เคาะลำต้นปาล์มน้ำมันเพื่อฟังเสียงในบริเวณที่ถูกทำลาย ถ้าส่วนที่เป็นโรคออกหลังจากถากเอาส่วนที่เป็นโรคออกหมดแล้ว ทาส่วนที่ตัดด้วยสารเคมีเช่น Coal tar หรือ ส่วนผสมของ Coal tar กับสารป้องกันกำจัดโรคพืช ไทแรม (tridemorph (๑ % Calixin)

๕. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาสายพันธุ์ NST-๐๐๙ เพื่อควบคุมโรคพืชและเชื้อราไมคอร์ไรซา มีคุณสมบัติในการแย่งกับเชื้อราก่อโรคเพื่อเข้าอาศัยในเนื้อเยื่อต้นปาล์มน้ำมัน และยังสามารถดูดซับธาตุอาหารและความชื้นให้กับต้นปาล์มน้ำมันได้ดีอีกด้วย

๖. กำจัดต้นที่เป็นโรคออกจากแปลงโดยขุดเผาทำลาย

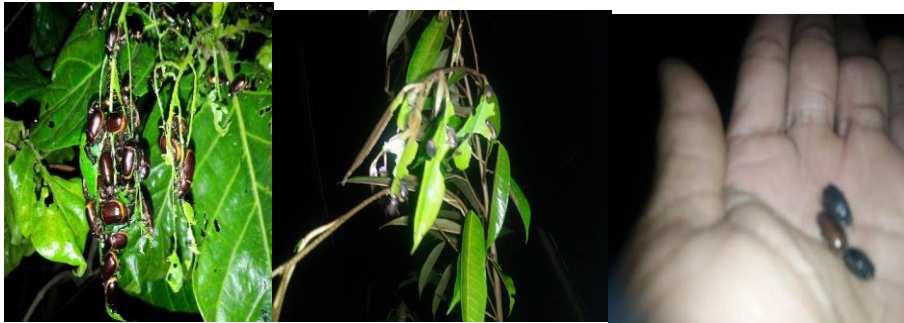

กลุ่มอารักขาพืช

W ๑๑๒/๒๕๖๐ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

แมลงจิ้งน scarab beetle

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Melolontha melolontha*

ชื่ออื่นๆ แมงอีหนู หรือ แมงกิ้งหนู (อังกฤษ: Cockchafer) หรือ แมงนูน หรือ กุดกิ้งหนู (อีสาน) หรือ แมงนูนหลวง
ประเภทแมลงจิ้งน พอสรุปได้ ดังนี้

๑. แมงจิ้งนแดงน้อย ลักษณะตัวสีแดงขนาดปานกลางไม่ใหญ่มาก
๒. แมงจิ้งนหม่น หรือ แมงจิ้งนแดง ชนิดนี้เวลาส่องไฟหาคอนกลางคืนจะเห็นแป้งสีขาวยุกคลุมตามปีกมันเอาไว้ ทำให้เรามองเห็นเป็นสีเทาๆหม่นๆแต่เมื่อมันไปขุดรูทำรังแป้งบนปีกมันก็จะลอบออกทำให้เราเห็นปีกมันมีสีแดง
๓. แมงจิ้งนแดงใหญ่ ชนิดนี้จะมีเป็นบางท้องที่ คือมีลักษณะคล้ายๆกับแมงจิ้งนแดงหม่นแต่จะตัวโตกว่า
๔. แมงจิ้งนทอง หรือแมงจิ้งนเหลี่ยมจะมีลักษณะเป็นสีเขียวมรกตแวววาวสวยงาม ตัวขนาดกลาง
๕. แมงจิ้งน อื่นๆ เช่น แมงจิ้งนดำ แต่ที่เด่นๆคือ จิ้งนแดง

ลักษณะการทำลาย ชอบกัดกินยอดพืช รวมทั้งใบอ่อนแก่ เหลือไว้แต่ต้นตอที่แข็งและยังกัดกินดอกพืช กัดแทะใบ ดอก ของพืชที่เป็นพืชเศรษฐกิจ อาทิ มะขามเทศ, มะขาม, อ้อย, มันสำปะหลัง, พุทราส้ม ทุเรียน กาแฟ และพืชอื่น ๆ

วงจรชีวิต เป็นหนอนอยู่ใต้ดินบางชนิดอาศัยในขอนไม้ผุ เข้าสู่ระยะดักแด้ และเป็นตัวเต็มวัยในช่วงต้นฤดูฝนของทุกปี ตัวเต็มวัยอาศัยอยู่ในดินตามรากของต้นไม้ โดยขุดรูตามรากไม้ทำเป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งรูของแมลงนูนจะมีสัญลักษณ์ให้เห็นเป็นขุยดิน ปิดปากรูไว้เพื่อป้องกันศัตรูจากภายนอกและหลบภัย ในตอนกลางวันแมลงนูนจะหลบซ่อนอยู่ในรู และจะออกหากินในตอนกลางคืนแมลงจิ้งนเป็นแมลงปีกแข็งขนาดกลางรูปร่างป้อมหนวดเป็น

รูปใบไม้มีขนปกคลุมเล็กน้อย ส่วนหัว ออก ขา มีสีน้ำตาลเข้ม ปีกสีน้ำตาลอ่อนกว่าไม่ค่อยเป็นมัน ปีกคลุม ส่วนท้องแต่ไม่ถึงท้องปล่องสุดท้าย ออกปล่องที่สองมีขนยาวปกคลุม ขนาดลำตัวยาวประมาณ ๒๒-๒๕ มิลลิเมตร ปากเป็นแบบปากกัด ตามีขนาดใหญ่มองเห็นได้ชัด ที่ออกปล่องแรกเห็นชัดกว่าปล่องอื่น ๆ ปีกมี ๒ คู่ คู่หน้ามีลักษณะแข็งเรียบเป็นมันมีหน้าที่เป็นเปลือกหุ้มตัว ส่วนปีกคู่ที่สองนั้นบางใส ใช้สำหรับบิน ส่วนท้องอยู่ด้านล่าง มีปีกที่แข็งแรงคลุม หัว ออกและขา มีสีน้ำตาลไปจนถึงสีดำ ปีกที่แข็งมีสีน้ำตาล

การป้องกันกำจัด

๑. สำรวจตัวเต็มวัยแมลงจุนตามพืชอาศัย เช่น ต้นมะขามเทศ ช่อย มะม่วงและมะพร้าว โดยเฉพาะต้นมะขามเทศจะชอบมากกว่าพืชอื่น ๆ ที่กล่าวมา โดยตัวเต็มวัยจะบินวนเวียนตามยอดต้นไม้ ประมาณ ๑๕ - ๒๐ นาที เพื่อผสมพันธุ์

๒. ธรรมชาติป้องกันกำจัดแมลงจุน ตัวเต็มวัยพร้อม ๆ กันทุกพื้นที่ สำหรับแมลงจุนที่จับได้ นำมาทำลายหรือเป็นอาหาร เพื่อเป็นการตัดวงจรชีวิต ก่อนที่จะผสมพันธุ์และวางไข่ สำหรับการจับช่วงเวลาที่เหมาะสม ตั้งแต่ ๑๘.๐๐ น. เป็นต้นไป โดยใช้ไม้ตีตามกิ่ง หรือป็นขึ้นไปเขย่ากิ่งไม้ให้ตัวเต็มวัยตกลงมาเก็บทำอาหาร

๓. ใช้กับดักแสงไฟล่อ ช่วง ๑๘ - ๒๑ น.

๓. เกษตรกรที่จะปลูกพืชเดือนพฤษภาคมควรพรวนดินหลาย ๆ ครั้ง เพื่อทำลายไข่และหนอนในดินก่อนปลูก

๔. ใช้เชื้อราขาว (*Beauveria bassiana*) ซึ่งเป็นศัตรูธรรมชาติในช่วงมีความชื้น

๕. ใช้สารเคมี ฟิโพรนิล ชนิดน้ำ (fipronil ๕% SC) อัตรา ๘๐ มิลลิกรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟิโพรนิล ชนิดเม็ด (fipronil ๐.๓ % GR) อัตราตามฉลาก

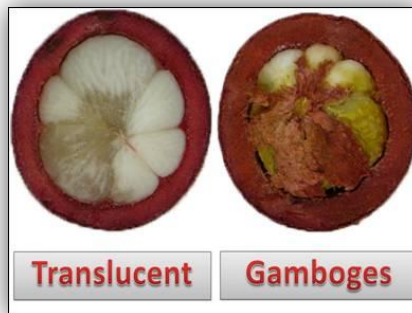

กลุ่มอารักขาพืช

W ๑๑๓ /๒๕๖๐ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

มังคุดเนื้อแก้วและยางไหล

มังคุดเนื้อแก้วและยางไหล ไม่เป็นที่ยอมรับของตลาดภายในและต่างประเทศ ทั้งอาการเนื้อแก้ว และยางไหลนี้ ยากแก่การที่จะสังเกตเห็นจากภายนอกได้และมักพบว่ามียังผลมังคุดที่ไม่ดีเหล่านี้ปะปนไปกับผล มังคุดที่ติดอยู่เสมอ เป็นปัญหาที่สำคัญในการคัดแยกผลมังคุดที่มีคุณภาพภายในไม่ดีเหล่านี้ก่อนที่จะส่งไป จำหน่าย รวมทั้งยังก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการขยายตลาดมังคุดของประเทศไทยด้วย

สาเหตุสำคัญ ที่ทำให้มังคุดเป็นเนื้อแก้วและยางไหลภายในผล คือ มังคุดได้รับน้ำปริมาณมากในระยะใกล้ เก็บเกี่ยวหรืออาจกล่าวได้ว่า มังคุดสวนไหนที่มีการออกดอกช้าและเก็บเกี่ยวช้า ตรงช่วงที่มีฝนตกชุก ความชื้นสัมพัทธ์สูง จะพบปัญหาเนื้อแก้วและยางไหลมากและระยะผลอ่อนพบเปลือกไฟทำลาย

อาการ มังคุดเนื้อแก้วและยางไหล เป็นอาการผิดปกติทางสรีรวิทยาอย่างหนึ่งของเนื้อผลมังคุด โดยเนื้อผลจะมีการเปลี่ยนแปลงจากสีขาวพูนุ่มไปเป็นเนื้อที่แข็งใสและกรอบ นอกจากนี้อาจมีอาการยางไหลในเนื้อผลร่วมด้วย โดยมีน้ำยางสีเหลืองไหลเปราะเปื้อนและซึมเข้าไปในเนื้อผล ทำให้มีรสขมและแกะเปลือกออกได้ยาก อาการยางไหลในระยะผลอ่อน เกิดจากเปลือกไฟดูดกินน้ำเลี้ยงระยะผลอ่อน จะทำให้เกิดยางไหลออกมาจากผิวเปลือกเป็นสีเหลือง ทำให้ผลมีการเจริญเติบโตช้า การป้องกันกำจัดอาการยางไหลของผลอ่อน โดยการป้องกันกำจัดเปลือกไฟ ตั้งแต่ระยะที่มังคุดเริ่มออกดอกซึ่งภายหลังจากการเก็บเกี่ยว ก็สามารถขูดยางเหล่านี้ ออกได้ โดยผลมังคุดจะไม่เสียหายแต่จะสิ้นเปลืองเวลาและแรงงานส่วนอาการยางไหลระยะผลขนาดใหญ่ จะพบยางไหลในขณะที่ผลใกล้แก่แต่ยังมีสีเขียวอยู่ ยังไม่พบสาเหตุที่แน่นอน สันนิษฐานว่าเกิดจากมังคุดได้รับน้ำมากเกินไป ทำให้ปริมาณน้ำยางในผลมีมาก และปะทุออกมาเอง หรืออาจจะมีแมลงไปทำให้เกิดบาดแผลทำให้ยางไหลออกมาได้

ขอแนะนำ

๑. สวนมังคุดขอแนะนำให้เกษตรกรกระตุ้นให้ต้นมังคุดแตกใบอ่อนโดยเร็วที่สุด เพื่อจะได้ออกดอกได้เร็วและเก็บเกี่ยวได้หมดก่อนฝนตกชุก โดยให้คำนวณเวลาการกระตุ้นให้มังคุดแตกใบอ่อน สามารถทำได้ โดยการตัดแต่งกิ่งควบคู่กับการใส่ปุ๋ย (จังหวัดชุมพร ควรจะจัดการให้มังคุด ออกดอกได้ก่อนต้นเดือนมีนาคม) ยกเว้นพื้นที่ที่มีการผลิตมังคุดนอกฤดูฤดูกาล ในช่วงนี้ สวนมังคุดต้นที่อายุมากและยังไม่ แตกใบอ่อน ซึ่งการตัดแต่งกิ่งนอกจากจะเป็นการควบคุมขนาดของทรงพุ่มและทำให้ทรงพุ่มโปร่ง รับแสงได้อย่างทั่วถึงแล้ว การตัดแต่งกิ่งยังช่วยกระตุ้นให้ต้นมังคุดแตกใบอ่อนได้อีกด้วย ส่วนการใส่ปุ๋ยเพื่อเร่งให้แตกใบอ่อนโดยเร็วและสม่ำเสมอพร้อมกันทั้งต้นนั้น นอกเหนือจากการใส่ปุ๋ยคอกและปุ๋ยสูตรเสมอหลังเก็บเกี่ยวแล้ว เกษตรกรควรฉีดพ่นปุ๋ยยูเรีย (๔๖-๐-๐) อัตรา ๑๐๐ - ๒๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ให้เปียกทั่วทรงพุ่ม แต่ถ้ามังคุดยังไม่ยอมแตกใบอ่อนให้ฉีดพ่นด้วยไทโอยูเรีย อัตรา ๒๐ - ๔๐ กรัม ผสมน้ำตาลเด็กซ์โตรอส ๖๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยไม่ต้องผสมสารจับใบ สารไทโอยูเรียมีประสิทธิภาพในการกระตุ้น การแตกใบอ่อนสูง โดยมังคุดจะแตกใบอ่อนได้ภายใน ๗ วัน ประมาณ ๒ - ๑๕ % ดังนั้นจึงต้องใช้อย่างระมัดระวัง จึงควรต้องผสมน้ำตาลเพื่อลดความเป็นพิษของสารและควรฉีดพ่นในตอนเย็น แต่ถ้าอากาศร้อน ความชื้นต่ำควรลดความเข้มข้นของสารลง

๒. ให้น้ำในปริมาณที่เพียงพอและสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาที่มังคุดติดผล

๓. ควรช่วยขุดร่องระบายน้ำภายในสวนมังคุด หรือถ้าจะปลูกสร้างสวนใหม่ไม่ควรเลือกพื้นที่ลุ่มและระบายน้ำได้ดี

สำหรับวิธีการตรวจสอบปัญหาเนื้อแก้วและยางไหลภายในผลมังคุดเพื่อคัดแยกผลผลิตหลังเก็บเกี่ยวของเกษตรกร ผู้รวบรวมมังคุด และผู้ส่งออก ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน มีหลายวิธี คือ

(๑) สังเกตจากลักษณะภายนอก ได้แก่ สีผลไม่สม่ำเสมอ น้ำหนักผลมากกว่าผลปกติ ทรงผลไม่สมมาตร วิธีนี้ผู้คัดจะต้องมีประสบการณ์และความชำนาญเป็นพิเศษ วิธีนี้มีความแม่นยำในการคัดมังคุดเนื้อแก้วได้ประมาณ ๕๐ % แต่ไม่สามารถคัดแยกอาการยางไหลภายในผลได้

(๒) วัดความถ่วงจำเพาะ โดยการลอย-จมน้ำ หรือน้ำเกลือมีความแม่นยำในการคัดแยกต่างกัขึ้นกับสภาพฝน โดยปกติมีความแม่นยำในการคัดมังคุดเนื้อแก้วประมาณ ๗๙-๘๗ % แต่ถ้าฝนตกชุกก่อนเก็บเกี่ยว ความแม่นยำจะลดลงเหลือเพียงประมาณ ๓๐ % แต่ไม่สามารถคัดแยกอาการยางไหลภายในผลได้เช่นกัน

กลุ่มอารักขาพืช

W ๑๑๔/๒๕๖๐สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

หอยทาก (Snail)

ลักษณะการทำลาย หอยทากกัดกินต้นไม้จนแห้ว เพราะเจ้าสัตว์ชนิดนี้มักออกมาเที่ยวเล่นเวลากลางคืน แฉกหน้าฝนที่ไรก์มีออกมาให้เห็นเต็มไปหมด และแพร่พันธุ์ได้อย่างรวดเร็วพบมีหอยทาก มากกว่า ๕๐๐ ชนิด

วงจรชีวิต หอยทากหมายเลขหนึ่ง *Ovachlamys fulgens* (Gude) ตัวเต็มวัยอายุเฉลี่ย ๓๘ วัน วางไข่เป็นกลุ่มๆ ได้วัสดุปลูกหรือขุดรูฝังในดิน ๒-๑๐ ฟองต่อกลุ่ม หอยทากสาริกา หอยแวน (Sarika snail) *Sarika* spp. มีลักษณะเปลือกบางเป็นวงกลมแบน สูง ๐.๘๐ เซนติเมตร ไม่มีฝาปิด วางไข่ครั้งละ ๘-๑๐ ฟอง

การป้องกันกำจัด

๑. ออกราดน้ำต้นไม้ในเวลาตอนเย็นหรือกลางคืน เพราะหอยทากชอบความเปียกชื้นแต่ไม่ชอบแสงแดด ดังนั้นพวกมันจึงจะพากันออกมาในเวลากลางคืนนั่นเอง
๒. อย่าให้ในสวนมีกระป๋องโลหะ แผ่นไม้ หรือวัสดุที่มืดและชื้นอื่น ๆ เพราะหอยทากจะใช้เป็นสถานที่ซ่อนตัวในเวลากลางวัน และวางไข่จนเพิ่มสมาชิกหอยทากให้มากมายมหาศาลได้
๓. โรยเปลือกไข่ ทรายหยาบ หรือหินเบาๆที่มีส่วนผสมซิลิกา ไว้รอบ ๆ ต้นไม้ที่หอยทากชอบกิน เพราะหอยทากไม่สามารถคลานข้ามพื้นผิวขรุขระเข้าไปหาต้นไม้ได้ โดยพืชที่หอยทากชอบกินเป็นพิเศษก็เช่น ถั่วต่าง ๆ กะหล่ำ โหระพา สะระแหน่ สตรอเบอร์รี่ ดอกดาวเรือง เป็นต้น
๔. หาซื้อลวดทองแดงมาพันไว้รอบ ๆ กระจกต้นไม้ เพราะหอยทากไม่ชอบวัสดุที่เป็นโลหะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทองแดง ดังนั้นจึงช่วยป้องกันหอยทากที่จะปีนขึ้นไปกัดกินต้นไม้ได้
๕. ใช้กากกาแฟโรยรอบโคนต้นไม้ไล่หอยทาก
๖. หมั่นพรวนดินกำจัดไข่หอยทาก
๗. ใช้เกลือเข้มข้นฉีดพ่น
๘. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่งให้แสงส่องถึง เพราะหอยทากชอบความชื้น
๙. ขี้เลื่อย ขี้กลบ ผงถ่าน หินภูเขาไฟ หอยทากไม่ชอบเพราะทำให้ระคายเคือง

๑๐. กระทบมีธาตุกำมะถันสูงวิธีนี้ให้นำกระเทียมทั้งเปลือก ๒-๓ กำมือ มาตำให้ละเอียด นำไปแช่น้ำ ๑ แกลลอน หรือ ๑๖ ถ้วย (ตักเปลือกกระเทียมที่ลอยอยู่ทิ้งไป) แชน้ำค้างคืนไว้ ๑ คืนโดยไม่ต้องผสมสารจับใบอะไรเลยทั้งสิ้น กรองน้ำกระเทียมด้วยผ้าขาวบาง เอาแต่น้ำ แล้วนำไปฉีดพ่นตามใบผัก หรือฉีดพ่นตามกระถางต้นไม้ ให้รอบๆ กลิ่นของกระเทียมจะช่วยขับไล่ทาก, หอยทาก

๑๑. ปูนขาว หอยทากไม่ชอบอะไรที่มีฤทธิ์เป็นด่าง โรยปูนขาวไว้รอบๆ ต้นไม้หรือแปลงปลูกป้องกันหอยทากไม่ให้ล้ำเส้นเข้าไปได้ (ปูนขาวยังช่วยปรับสภาพดินให้เป็นกลางอีกด้วย)

๑๒. จับทำลายเป็นอาหารสัตว์

๑๓. อย่าปล่อยให้บ้าน หรือสวนรก สกปรก มีเศษใบไม้ ใบหญ้า ผลไม้สุกเน่า เศษอาหาร ข้าวสุก ทกหล่นอยู่ตามพื้น เป็นการหยุดสร้างแหล่งอาหารให้กับหอยทาก พอหอยทากขาดแหล่งอาหารมันก็จะอพยพ ย้ายไปหาแหล่งอาหารใหม่

๑๒. ใช้สารกำจัดหอยที่เป็นเหยื่อพิษโดยเฉพาะ (เมทัลดีไฮด์)

